

– Nu får det va nog pappa, nu bestämmer inte du längre!

Intervju med Per Holm som gör "En liten storm" för barn och ungdom på Teater Västernorrland

– Vi gjorde för några år sedan *Ett drömspel* av Strindberg och fick då en idé om att göra den också för barn, för vi tyckte det fanns ett slags sagostråk i den pjäsen. Vår utgångspunkt var att genom strykningar och lätta omskrivningar göra pjäsen hanterlig. Med i stort sett samma ensemble spelade vi *Ett drömspel* på kvällarna för vuxna och en kortare och mer tillrättalagd version med samma scenografi på dagarna för barn.

När vi nu skulle göra *Stormen* i 30-årsjubilerande **Teater Västernorrland**, dök en likartad idé upp. Själv har jag alltid varit fascinerad av Shakespeares historier. Många av dem har kvalitéer som sagor med ett djup i.

– Så där började det, men under arbetets gång har pjäsen förändrats. Nu blir det en pjäs som heter *En liten storm* för barn och ungdom från 8 år och uppåt, och den hämtar naturligtvis sina figurer och sin "setting" från Shakespeare, men i övrigt är det eget material. På sätt och vis är det ett helt nytt manus, men vi har utgått från *Stormen*, lagt till och dragit ifrån, men grundstoryn är fortfarande Shakespeares. Vi har också försökt behålla lite av hans språk, så att barnen så där i förbigående kan lära sig vissa uttryck som t.ex. "vi är det stoff som drömmar vävs av" och "du sköna nya värld"

– I pjäsen finns tre figurer: Prospero, Miranda och Ferdinand. Det vi har tagit fasta på är far-dotterrelationen, som ju också finns i Shakespeares *Stormen*. Hos oss blir det en pjäs om bli vuxen. Den handlar om dottern och hennes resa, hon som levt i tolv av sina femton år på den här ön och börjar längta efter världen utanför: Med hjälp av Ferdinand upptäcker hon att hon måste bort från ön, den räcker inte till, hon måste se något annat.

– Den handlar också om fadern som av olika skäl har svårt att släppa henne ifrån sig, om hur han genom ett raseriutbrott sätter igång en storm, om hur sedan Ferdinand kommer in i bilden och en liten kärlekshistoria uppstår.

Miranda ur "En liten storm". Illustration: Lia Jacobi

Prospero sätter de förälskade på prov för att testa deras kärlek. Det blir också *hans* resa, när han inser hur han regerat över sin dotter, och när han börjar komma till insikt om att hon kan klara sig utan honom. Prospero måste bli vuxen som fader och lära sig släppa taget. Det är alltså det lilla temat i den stora *Stormen* som blir hela pjäsen hos oss.

– Eftersom vi bara har tre roller i pjäsen, så har t.ex. Prospero fått bli lite Ariel ibland och Miranda har fått låna drag från Caliban. I vår version är därför Miranda inte så vän och enkelspårig som hon kan upplevas i stora *Stormen*, utan här finns lite mindre fördelaktiga sidor med också.

– Det är roligt att Shakespeares material lånar sig till så oerhört mycket. Man ska väl i någon mening bevara hans texter, men samtidigt måste man förhålla sig på nytt till dem hela tiden om de ska leva. Man kan även låta sig inspireras och skriva nya pjäser på basis av det han har gjort. Att man gör varianter eller väljer utsnitt ur pjäser innebär inte att man förminskar förlagan utan man visar tvärtom hur rik den faktiskt är. Det tycker jag är att ha ett värnadsfullt förhållande till texten.

Text: Roland Heiel